

گزارش ویژه آژانس ایران خبراز

اعتصاب معلمان در روزهای سوم، چهارم و پنجم اسفند ماه

چهارشنبه سی بهمن ۱۳۸۷

آژانس ایران خبر

معلمان برای دستیابی به حقوق صنفی خود اعتصاب می‌کنند

چند سالی است که معلمان ایران با برگزاری اعتصابات و تحصن‌های گوناگون در پی عملی شدن خواست‌های صنفی خویشند. اما متأسفانه مسئولان جمهوری اسلامی نه تنها به خواست‌های عدالت‌خواهانه‌های آنها توجهی نمی‌کنند، بلکه فشار و تبعیض را بر آنان دوچندان کرده‌اند. معلمان که ناامید از آینده‌اند، بدنبال آنند که فریادشان را از این همه ستم بلند کنند تا شاید گوش شنوایی یافت شود.

به گزارش خبرنگار آژانس ایران‌خبر از تهران، سال‌هاست که

جمهوری اسلامی با دادن قول‌های گوناگون به معلمان که هیچ‌یک از آن‌ها تاکنون عملی نشده، تلاش کرده است تا آموزگاران جامعه را به بازی بگیرد. ولی این بار «کانون صنفی معلمان» با طرح اعتصاب سه روزه - از ۳ تا ۵ اسفندماه - قصد دارد تا از حقوق پایمال شده‌ی معلمان در برابر وعده‌های تهی مسئولان، دفاع کند. بدین روی بناست معلمان در روز ۳ اسفند با حضور در کلاس‌های درس، درباره‌ی علت اعتصاب خویش به دانش‌آموزان توضیح دهند. در روز ۴ اسفند، معلمان به مدارس خواهند رفت، ولی از حضور در کلاس اجتناب خواهند کرد و به اطلاع‌رسانی درباره‌ی اعتصاب خویش خواهند پرداخت و در روز ۵ اسفند که روز اصلی اعتصاب معلمان است، آنان به مدرسه نخواهند رفت تا به وعده‌های محقق نشده دولت در لایحه خدمات کشوری اعتراض کنند.

خواست‌های معلمان

به گزارش آژانس ایران‌خبر، این اعتصاب سه روزه، سه خواست عمده دارد. اولین و مهمترین این خواست‌ها اجرا شدن لایحه‌ی نظام هماهنگ پرداخت است.

نزدیک به ۸۰ روز از پایان مهلت قانونی دولت برای اجرای این لایحه که برپایه‌ی آن دولت باید بین حقوق کارکنان دستگاه‌های مختلف و نیز کارکنان و بازنشستگان هماهنگی ایجاد کند، می‌گذرد. دولت محمود احمدی‌نژاد با این بهانه که اجرای این طرح، نرخ تورم را افزایش خواهد داد، از اجرای این قانون سر باز زده و آن را موکول به سال آتی کرده است. ولی معلمان خواهان اجرای فوری این قانون هستند. محمود بهشتی‌لنگرودی -سخنگوی کانون صنفی معلمان - نیز در گفت‌وگویی با خبرنگاری کار ایران، گنجانیدن لایحه مدیریت خدمات کشوری در بودجه سال آینده را

فقط یک وعده دانسته و گفته است: «از عمر دولت نهم کمتر از چهار ماه مانده است و با توجه به شرایط فعلی وزارت آموزش و پرورش، تحقق این قانون عملی نیست.» وی در ادامه افزوده است: «زمان اجرای این لایحه در سال ۸۶ بود اما اجرا نشد و با این که امسال در بودجه گنجانده شده اما هیچ اشاره‌ای به مطالبات سال ۸۶ و ۸۷ نشده است.» گفتنی است دولت بارها قول اجرای این لایحه را داده که هیچگاه به قول خویش عمل نکرده است. مثلاً در سال ۱۳۸۳ غلام‌علی حدادعادل - رئیس وقت مجلس شورای اسلامی - از عملی شدن لایحه نظام هماهنگی پرداخت ظرف دو ماه، خبر داده بود که البته با گذشت چهار سال هنوز خبری از اجرای این لایحه نیست و به همین دلیل فرهنگیان هیچگونه اعتمادی به دولت برای اجرای این لایحه ندارند.

استخدام معلمان حق‌التدریسی خواست دوم این اعتصاب سه روزه است. خواستی که همواره وزارت آموزش و پرورش به بهانه‌ی نداشتن بودجه‌ی کافی از اجرای آن شانه خالی کرده است و هر چند وزیر آموزش پرورش خبر از استخدام ۱۰۰۰ نفر از معلم‌حق‌التدریس را داده، ولی گزارش‌های رسیده به خبرنگار آژانس ایران‌خبر حاکی از اجرا نشدن این قول‌هاست.

همچنین پرداخت پاداش عقب‌افتاده‌ی معلمان که زودتر از موعود بازنشست شده‌اند، سومین خواست اساسی این اعتصاب است.

بودجه‌ی اندک برای وزارتخانه‌ای بزرگ

محمود بهشتی‌لنگرودی - سخنگوی کانون صنفی معلمان - با اشاره به بودجه ۹ هزار و ۳۰۰ میلیارد تومانی آموزش و پرورش در سال ۸۸ گفته است: «آموزش و پرورش در سال آینده دو هزار میلیارد تومان برای بدهی‌ها، یک هزار و ۷۰۰ میلیارد تومان برای پاداش خدمت فرهنگیان و دو هزار و ۱۰۰ میلیارد تومان برای اجرای لایحه مدیریت خدمات کشوری نیاز دارد. با یک حساب سرانگشتی و جمع بودجه جاری و مورد نیاز آموزش و پرورش می‌توان دریافت که این وزارتخانه در سال آینده به بودجه‌ای معادل ۱۹ هزار میلیارد تومان نیاز دارد در صورتی که بودجه ۹ هزار میلیارد تومان است و با این وضعیت ۴۷ درصد کسری بودجه خواهد داشت.» وی افزوده است که: «همیشه ما این مشکل را داشته‌ایم که وقتی بعد از تصویب لایحه بودجه، با دولت و مجلس، وارد گفت‌وگو می‌شده‌ایم، می‌گفته‌اند که الان که بودجه تصویب شده و دیگر کاری نمی‌شود کرد. برای همین الان داریم این کار را می‌کنیم تا قبل از اینکه دیر شود برای سال آینده حتماً فکری هم به حال معلمان کنند و قانونی را که از سال ۸۶ معطل مانده، اجرایی کنند.»

حمایت‌کنندگان اعتصاب سه روزه

به گزارش آژانس ایران‌خبر، علی‌رضا هاشمی - دبیر کل سازمان معلمان - با بیان اینکه «متأسفانه راه دیگری برای فرهنگیان نموده» از این اعتصاب سه روزه معلمان حمایت کرده است.

«مجموعه فعالان حقوق بشر در ایران» نیز با صدور بیانیه‌ای از مطالبات صنفی و برنامه اعتراضات سراسری معلمان ایران دفاع کرده‌اند و از هموطنان بویژه دانش‌آموزان و خانواده‌های آنان درخواست نموده‌اند که به حرکات حق‌طلبانه و انسانی معلمان یاری دهند. در بخشی از این بیانیه آمده است: «نگاه ابزاری به سیستم آموزشی، نگرش

جاری مسئولین مربوطه به این مقوله است. بر این باور در طول سالیان اخیر خصوصاً از دهه ۷۰ تاکنون مسئولان مربوطه، به ندای خیرخواهانه، متمدنانه و میهن‌پرستانه معلمان ایرانی جواب منطقی و درستی نداده‌اند. هر زمان که این قشر فرهنگی و انسان‌ساز، به رویه و معضلات جاری اعتراض نموده است به جای حل مشکلات معیشتی و صنفی آنان سعی گردیده با اقدامات امنیتی و غیرحقوقی و با استفاده از برچسب‌های نخب‌نمایی همچون اقدام علیه امنیت ملی و تشویش اذهان عمومی، آنان را سرکوب و وادار به سکوت نمایند، غافل از اینکه چنین برخوردهایی بروز مشکلات اجتماعی را در پی خواهد داشت و محصول سیستم آموزشی مورد نظر مسئولین به جای ایجاد بالندگی و تحرک اجتماعی در بین نسل آینده‌ساز کشور، همچون مانعی در راه توسعه عمل خواهد کرد. وجود میلیون‌ها هموطن آسیب‌دیده اجتماعی و افزایش هنجارشکنی در جامعه تا حدود زیادی محصول سیستم آموزشی ناقص مورد اشاره ارزیابی می‌گردد.»

خطرات و تهدیدها

به گزارش خبرنگار آژانس ایران‌خبر، شنیده‌ها حکایت از آن دارد که برخی نهادهای دولتی برای مقابله با اعتصاب سراسری معلمان به مدیران مدرسه‌ها هشدارهای جدی‌ای داده‌اند و از سوی دیگر با بیان اینکه «اعتصاب دردی از شما دوا نمی‌کند و بی نتیجه است!» و «شما با نرفتن به سر کلاس، حق دانش‌آموزان را پایمال می‌کنید!» خواهان اجرا نشدن اعتصابات هستند.

گفتنی‌ست در جریان تحصن‌ها، اعتصابات و اعتراضات گذشته نیز بیش از ۲۰۰ تن از معلمان از سوی نهادهای قضائی جمهوری اسلامی محکوم شده، مورد آزار، شکنجه و زندان قرار گرفته و حتی برخی از آنان از تدریس محروم شده‌اند. علیرضا علی‌احمدی - وزیر آموزش و پرورش - نیز در پاسخ به خبرنگاران درباره واکنش در برابر اعتصاب پیش روی معلمان گفته است: «منتظر می‌مانیم تا ببینیم چطور جولان می‌دهند.»

سخنگوی کانون صنفی معلمان درباره‌ی واکنش خانواده‌ها و مدیران مدارس در برابر اعتصابات به فرهنگ‌آستی گفته است: «نتیجه کار ما صرفاً متوجه معلمان نیست. بلکه اگر تحولی انجام شود، کل سیستم آموزشی ارتقا پیدا می‌کند. معلمی که به خاطر نداشتن حداقل‌های زندگی مجبور به مسافرخشی است، به مرور از حرفه خود دور می‌شود. بنابراین صرفاً بحث منافع معلم در میان نیست و خانواده‌ها، معلمان را درک خواهند کرد. مدیران هم در اعتراض‌های صنفی پیش ثابت کرده‌اند که با معلمان همراهی می‌کنند، مثلاً خیلی از آنها حاضر نشدند اسم معلمان را به حراست آموزش و پرورش دهند. کانون هم از معلمان می‌خواهد تا وقفه در درس دانش‌آموزان را جبران کند.» وی در ادامه افزوده است: «مدارس که معمولاً به هر بهانه‌ای تعطیل می‌شود، یک روز برف می‌آید، یک روز، یک مسئول از مدرسه یا استان دیدار می‌کند و در همه این موارد هم با اینکه ارتباطی با معلم ندارد، او سعی در جبران می‌کند. بنابراین در این مورد هم می‌توانند وقفه ایجاد شده را جبران کنند تا مشکلی برای درس دانش‌آموزان پیش نیاید.»

از نگاه معلمان

محمد خاکساری - بازرس کانون صنفی معلمان - در یادداشتی در هفته نامه قلم معلم می‌نویسد: بهتر است تصمیمات آموزش و پرورش بیانگر تمایل، آرزوها و امیدهای معلمان باشد. حوزه افکار عمومی معلمان در کنش اجتماعی تبلور

پیدا می‌کند. وقتی وزیر در مصاحبه مطبوعاتی خود می‌گوید: «کسانی که از آموزش و پرورش ناراضی هستند، می‌توانند از وزارتخانه بروند»، نشان از کم‌اطلاعی او از افکار عمومی معلمان است. چگونه است معلمی که بهترین سال‌های عمر خود را در این وزارتخانه در شرایط جنگ و کمبودها کار کرده است، چون نمی‌توانیم حق او را بدهیم و مناسب با شان معلم به او حقوق دهیم، به او بگوییم «از این وزارتخانه برو!»؟»

«سارو» معلمی از سندج با بیان اینکه اعتراض‌های معلمان فراتر از مسائل مادی است، در بخش نظرات تارنمای کانون صنفی معلمان نوشته است: «این را به وضوح به سمع مردم و دانش آموزان برسانید که اعتراض ما تنها جنبه مادی ندارد. ما از تراکم کلاس‌ها، از به روز نبودن آموزش، از ایجاد چند دستگی در میان معلمان، از حجم زیاد کتب درسی، از دیکته کردن آنچه خود می‌خواهند و می‌پسندند، از عدم توجه به فرهنگ‌های بومی، از کمبود بودجه در مدارس، از تبعیض‌ها، از مدیریت نادرست در این وزارتخانه و... معترضیم و تا رسیدن به اهدافمان ایستاده‌ایم.»

«هاوار کردستانی» نیز نوشته است: «اگر انسان هستیم برای گرفتن حق خودمان باید تلاش کنیم. هر چند شاید برای آن هزینه‌هایی هم پرداخت کنیم. مطمئناً هر چه تعدادمان بیشتر باشد، هزینه هم کمتر خواهد بود. با شرکت خود در اعتصاب سراسری پاسخ محکمی به ادعای آقای وزیر - علی احمدی - بدهیم. آنها واقعا معلمان را بی‌عرضه تصور کرده‌اند. اگر ما بی‌عرضه نیستیم، پس با اعتصاب خود و اتحادمان آنها را از گستاخانه عمل کردن بیشتر باز داریم. شاید نمایندگان مجلس هم از خواب خرگوشی بیدار شوند.»

«معلم‌زاده» هم با شجاعانه خواندن بیانیه کانون صنفی معلمان نوشته است: «امیدوارم جامعه‌ی فرهنگیان کشور به آن درجه از بلوغ فکری رسیده باشند که تا خود برای دفاع و احقاق حقوق خود بلند نشوند و فریاد بر نیاورند کسی برایشان در این سیستم یا خارج از آن کاری نمی‌کند. امیدوارم تجربه‌ی قدرت همبستگی و یکپارچگی و یکصدایی را که لرزه بر اندام ظالمان و نامردان می‌اندازد از یاد نبرده باشیم و بتوانیم دستاوردهای تحصن‌های گذشته را بار دیگر تجربه نموده و قدری جایگاه و منزلت اجتماعی خود را نیز ارتقا بخشیم. از عموم همکاران خواهش می‌کنم مقابل افراد جیره‌بگیر و خود فروشی که خود را معلم یا همکار می‌نامند و در اینگونه حرکت‌ها تخم نفاق و تفرقه و یاس می‌پاشند و با حضور خود سعی در شکستن تحصن و پایمال شدن حقوق ما را دارند، قاطعانه بایستید و اجازه ندهید این فرومایگان، شما فرهیختگان را از رسیدن به حقوق خود با زبان و عمل کثیفشان باز دارند.»

لازم به ذکر است که کانون صنفی معلمان اعلام کرده است که اگر تا امروز (۳۰ بهمن)، محمود احمدی‌نژاد یا معاون ایشان رسماً اجرای لایحه نظام هماهنگی پرداخت و پرداخت مطالبات دو ساله در این لایحه را تضمین کنند، این تحصن ملغی می‌شود.

خبرنگار آژانس ایران خبر (INA)

۱۳۸۷/۱۱/۳۰